

[Handelsministeren.]

Amerika har en meget høj Told, og som Følge deraf er det vanskeligt for danske Smørekseportører at komme af med deres Smør i Amerika. Man maa heller ikke glemme, at der i hvert Fald ikke foreløbig bliver Tale om større Smørekseport fra Danmark ved en saadan Vareudveksling, idet Danmark altid har kunnet afsætte og fremdeles kan afsætte sit Smør enten paa det ene eller det andet Marked. Der kan naturligvis blive Tale om en højere Pris paa dansk Smør paa et af de europæiske Markeder, naar dette Marked aflastes for det Kvantum, der sælges i Amerika, men nogen Sikkerhed derfor har man ikke. Derimod er det givet, at en saadan Vareudveksling medfører forøget Import; det er under alle Omstændigheder givet.

For øvrigt er det ikke let at føre effektiv Kontrol med slige Vareudvekslinger. Vi har f. Eks. Bevis for, at en Smørekseport til Amerika, inden Varen naaede frem, blev tilbudt en dansk Smørekseportør, naturligvis til Underpris. Om dette Smør nogen Sinde er indført til Amerika, skal jeg ikke kunne sige, men meget taler for, at det vendte tilbage til det europæiske Marked; det har altsaa ikke i dette Tilfælde ført til nogen Aflastning af de europæiske Markeder.

Jeg vil fremføre en ganske overordentlig stor Fare, som disse private Vareudvekslinger medfører for vor Eksport. Uden stærk Kontrol bringer de os ind i Forhold, som logisk maa føre til, at den frie Eksport efterhaanden helt forsvinder for alle de Varer, som nu frit kan eksporteres. Jeg har Eksempler paa, at entreprenante Importører og Folk, der vil forsøge sig som Importører, simpelt hen henvender sig til de Industrier eller andre, der leverer Varer, som der nu er fri Eksport for, og søger at faa disse Varer til Disposition for sig ved en Vareudveksling. Til syvende og sidst er dette Udslag af Vareudvekslingsaftaler vel noget af det allerfarligste for os, og jeg maa sige, at vore Eksportører, som nu har Frihed for deres Eksportartikler, bør være endog særdeles agtpaagivende her. Hele deres hidtidige frie Eksportvirksomhed kan i Løbet af kort Tid ødelægges gennem Manipulationer af den Art, her er Tale om, og som jeg har set adskillige Eksempler paa.

En privat Vareudveksling maa ubetinget give Sikkerhed for, at der er Tale om en Eksport, som ellers ikke kunde gennemføres, og med Henblik herpaa og paa, hvad man i øvrigt bør iagttage, er der nu i Ministeriet udarbejdet Retningslinier

for den private Vareudveksling, og disse Retningslinier er ogsaa i det væsentlige godkendt af Repræsentanterne for de Organisationer, der skal spørges, inden Vareudveksling kan finde Sted.

Forholdet bliver da dette, at den private Vareudveksling vil blive prøvet først af Valutakontoret og dettes Bestyrelse, altsaa af Nationalbanken og af de 4 nævnte Erhvervsrepræsentanter. Naar Sagen derefter forelægges Ministeriet, forhandler jeg med Valutaudvalget, inden endelig Afgørelse træffes.

En Række Vareudvekslingsansøgninger har, som jeg begyndte med at sige, foreligget, noget over 40, og en Trediedel af disse er bevilget; andre har jeg efter Omstændighederne ment, det ikke var mig muligt at give Tilladelse til. Jeg kan tilføje, at efter at hele Forholdet nu er tilrettelagt saaledes, som jeg har skitseret det, vil der sikkert ikke kunne hengaa lang Tid, fra Ansøgningen bliver indgivet, og til den er endelig behandlet.

Jeg vil dog slutte med paa ny at advare mod at tro paa, at disse private Vareudvekslinger er særlig attraaeværdige. Det er min Opfattelse, at de tværtimod kan blive særdeles generende, ikke mindst for Handelsstanden selv, men ogsaa for de Producenter, der hidtil dog i nogen Maade har kunnet bevare deres frie Eksport. Men hvor disse private Vareudvekslinger skønnes rigtige og virkelig aabner Mulighed for forøget Eksport eller forøget Eksportindtægt, vil jeg gaa ind for, at de kan finde Sted, navnlig naar der øves behørig Kontrol med dem, og der skabes tilstrækkelig Sikkerhed for, at Varen virkelig finder Af sætning i det Land, hvor man foregiver at ville afsætte den, for at faa vedkommende Lands Produkter indført her i Landet.

Forespørgeren (Prieme): Jeg takker den højtærede Minister for Besvarelsen af min Forespørgsel, Jeg kan nu ikke sige, jeg er særlig tilfreds med Svaret; det forekommer mig, at Ministeren mere gav en Gennemgang af de Forhandlinger, der fandt Sted under Valutalovens Behandling her i Folketinget i December 1934, end han besvarede den af mig stillede Forespørgsel. Det er jeg for saa vidt den højtærede Minister meget taknemmelig for, fordi han derved fik Lejlighed til over for det høje Folketing at klarlægge, hvorledes mit Standpunkt til de private Vareudvekslinger er, et Standpunkt, som jeg roligt tør sige, at den højtærede Minister ogsaa kender fra de